

Kertomus Amanda Smithistä Hawn's Millissä

30. lokakuuta 1838 Missourin mellakoitsijat hyökkäsivät myöhempien aikojen pyhien siirtokuntaan nimeltä Hawn's Mill. Mellakoitsijat ampuivat miehiä ja poikia, jotka olivat menneet sepän pajaan etsimään suojaa ja puolustamaan läheisiään. 17 myöhempien aikojen pyhää sai surmansa hyökkäyksessä, ja yli tusina loukkaantui.

Loukkaantuneiden joukossa oli kuusivuotias Alma Smith, jonka koko lonkkanivel oli poissa, koska häntä oli ammuttu. Alman äiti Amanda Barnes Smith oli järkyttynyt löytäessään lapsensa. Hän suri myös aviomiestään ja 10-vuotiasta poikaansa, jotka kumpikin kuolivat hyökkäyksessä.

Koska ketään ei ollut auttamassa häntä, Amanda kokosi jäljellä olevat lapsensa yhteen ja rukoili johdatusta. ”Oi taivaallinen Isä”, hän rukoili, ”Sinä näet haavoittuneen poikarukkani ja tiedät kokemattomuuteni. Oi taivaallinen Isä, neuvo minulle, mitä minun pitää tehdä.”

Kun Amanda päätti rukouksensa, hän kuuli äänen neuvovan häntä sekoittamaan tuhkaa veteen. Hän pesi Alman haavaa liuoksella, kunnes se oli puhdas. Seuraavaksi Amanda tunsu innoitusta ottaa jalavapuun juuria ja jauhaa ne massaksi. Hän levitti massaa Alman haavan päälle ja sitoi sen pellavaliinalla.

”Makaa nyt siinä äläkä liiku”, hän sanoi pojalleen, ”niin Herra tekee sinulle uuden lonkan.”

Alman haava esti Amandaa ja hänen perhettään lähtemästä turvaan hyökkäyksen jälkeen. Viikkojen kuluessa mellakoitsijat asettivat hänelle ja muille jäljelle jääneille pyhille määräajan, jonka kuluessa heidän piti lähteä. Amandan pelko lisääntyi määräajan lähestyessä. Hän piileskeli maissinvarsien seassa voidakseen rukoilla ääneen kenenkään kuulematta. Sitten hän kuuli äänen, joka lausui seuraavat sanat:

Ken Jeesukseen turvaa, ei joudu pimeään.

Hän sisälle käydä saa iloon, elämään.

En siehua sellaista taistelussaan

Voi milloinkaan jättää mä yksin kulkemaan.

Nämä laulun ”Niin varma on perustus” (*MAP-lauluja*, 43) sanat antoivat Amandalle uutta voimaa ja rohkeutta.

Pian sen jälkeen Amanda oli ulkona, kun hän kuuli lastensa huutavan talossa. Hän kiiruhti talolle ja näki Alman juoksevan ympäri huonetta. ”Minä voin hyvin, äiti, minä voin hyvin!” Alma huudahti. Amanda ja hänen lapsensa lähtivät Hawn's Millistä pian sen jälkeen.

(Lainattu ja tiivistetty julkaisusta *Saints*, osa 1, s. 347–350, 353–355, 378–379)